

ΦΟΥΛ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΤΩΝ ΚΟΛΕΓΙΩΝ

■ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Προ των πυλών βρίσκεται η αναγνώριση των «πυχίων» που απονέμουν τα ιδιωτικά κολέγια ως ισότιμων με τους τίτλους των δημόσιων ΑΕΙ. Σύμφωνα με δημοσίευμα των Νέων την Πέμπτη, η υπουργός Παιδείας την ερχόμενη εβδομάδα θα ανακοινώσει αλλαγές στο καθεστώς της αναγνώρισης των πτυχίων και των επαγγελματικών δικαιωμάτων.

Σύμφωνα με τις πληροφορίες αυτές, πρώτη κίνηση της Άννας Διαμαντοπούλου θα είναι η ενσωμάτωση στο εθνικό δίκαιο της περίφημης οδηγίας 36/2005, που υποχρεώνει τη χώρα να αναγνωρίσει τα επαγγελματικά δικαιώματα όσων αποφοιτούν από ιδιωτικές σχολές στην Ελλάδα που συνεργάζονται με ξένα πανεπιστημιακά ιδρύματα. Για τη σοβαρή αυτή απόφαση που συνιστά μεγάλο πλήγμα στη δημόσια παιδεία, η ηγεσία του υπουργείου επιστρατεύει εκ νέου το φόβητρο της ΕΕ, υποστηρίζοντας ότι η χώρα θα επιβαρυνθεί με υπέρογκα πρόστιμα από τον Ιανουάριο, αν δεν προχωρήσει άμεσα στις σχετικές αλλαγές.

Δεύτερο μέτρο που θα προωθηθεί είναι η αλλαγή του τρόπου με τον οποίο θα απονέμονται τα επαγγελματικά προσόντα. Στα σχέδια της κυβέρνησης είναι να συγκροτηθεί ένα Εθνικό Πλαίσιο Επαγγελματικών Προσόντων που θα απονέμει τα επαγγελματικά δικαιώματα των αποφοίτων κάθε βαθμίδας και κάθε φορέα, από το Δημοτικό ως το Διδακτορικό. Μάλιστα, στο φορέα που θα αποφασίζει ποιος έχει ποιο δικαίωμα, θα συμμετέχουν εκτός από την κυβέρνηση και επαγγελματικοί φορείς, καθώς και επιμελητήρια. Κατά τον τρόπο αυτό, το υπουργείο «πετάει το μπαλάκι» της αναγνώρισης των κολεγίων στις επαγγελματικές ενώσεις! Τέλος, πρόθεση του υπουργείου είναι να εξεταστούν εκ νέου οι 40 άδειες που πήραν προεκλογικά σκανδαλώδως τα κολέγια από την προη-

γούμενη κυβέρνηση. Τις άδειες θα δίνει πλέον το Εθνικό Κέντρο Πιστοποίησης (ΕΚΕΠΙΣ), ενώ τα κολέγια θα μετονομαστούν σε Κέντρα Μεταλυκειακής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης.

Όπως φαίνεται, το ΠΑΣΟΚ που το 2007 ως αξιωματική αντιπολίτευση τορπίλισε τη συνταγματική αναθεώρηση του άρθρου 16 κάτω από την πίεση του φοιτητικού και πανεπιστημιακού κινήματος, τώρα ως κυβέρνηση προτίθεται να τακτοποιήσει την «εκκρεμότητα» εις βάρος των δημόσιων ΑΕΙ και προς όφελος των σχολαρχών. Όμοια με τη Νέα Δημοκρατία, καταπατά το Σύνταγμα που κατοχυρώνει τον αποκλειστικά δημόσιο χαρακτήρα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, ενώ προσπαθεί να επιμερίσει την ευθύνη που έχει σαν κυβέρνηση, αναγνωρίζοντας αρμοδιότητες σε επιμελητήρια και επαγγελματικούς φορείς.

ΣΥΡΙΖΑ ■ ΚΩΣΤΑΣ ΜΑΡΚΟΥ

Μπροστά σε μεγάλο δίλημμα

Αντίσταση ή υποταγή στη «νεοφιλελεύθερη Αριστερά»;

Η συγκεκριμένη φάση την οποία διανύουμε, έχει όλα τα χαρακτηριστικά «καιρών που πρέπει να παρθούν αποφάσεις». Δεν είναι μόνο η οξυτάτη οικονομική κρίση του ελληνικού καπιταλισμού, αλλά και οι περιπλοκές της κρίσης πολιτικής ενσωμάτωσης των μαζών. Η αφομοίωση της Αριστεράς είναι προϋπόθεση για την ενσωμάτωση των μαζών. Η πίεση πάνω της αυξάνεται και έχει απτά αποτελέσματα.

Πρώτο θύμα ο Συνασπισμός και ο ΣΥΡΙΖΑ, οι οποίοι έπλεαν ανυποψίαστοι στα νερά της δημοσκοπικής ανόδου, για να δοκιμάσουν τι σημαίνει ανυπαρξία ενιαίας στρατηγικής αντίληψης και ενιαίας δράσης: την κρίσιμη στιγμή, η Ανανεωτική Πτέρυγα «σπρώχτηκε» κατάλληλα και έθεσε σε κίνηση όλους τους ξεχωριστούς μηχανισμούς της «οργανωμένης τάσης», καθώς και τα «κονέ» που διατηρεί με τους αστούς πολιτικούς και ιδιοκτήτες ΜΜΕ, από την περίοδο της συμμετοχής των στελεχών της στις συγκυβερνήσεις του 1989-90.

Το «Αριστερό Ρεύμα» δεν είχε τον προσανατολισμό (ούτε την τόλμη, όσοι είχαν τον προσανατολισμό) να «καθαρίσει» πολιτικά με την «Ανανεωτική Πτέρυγα» στην περίοδο της ανόδου του ΣΥΡΙΖΑ. Αζόμη και ο Αλ. Αλαβάνος, αμέσως μετά τις ευρωεκλογές έπλεκε το εγκώμιο του Παπαδημούλη, ο οποίος τώρα μιλά για «αναγκαίες θυσίες όλων». Και δεν είναι, βέβαια ο μόνος. Ολόκληρη η κουστωδία της «Ανανεωτικής Πτέρυγας», από τον «πατριάρχη» Κύρκο, μέχρι το «δεσπότη» και πρώην υπουργό, Φ. Κουβέλη, μαζί με τα

«εξαπτέρυγα» των Μαργαρίτη, Χατζησωκράτη κ.λπ., ψάλλουν στον ίδιο σκοπό: συναίνεση εν υψίστοις, θυσία των αμνών του Κυρίου εργαζομένων, εις το όνομα του Πατρός Μπαρόζο, του Υιού

χόμενης ανθρωποσφαγής (έχει δικιο ο συντονιστής του ΣΥΡΙΖΑ, Νταβανέλος που διαφώνησε, αλλά «μετά τη γιορτή»).

Την τάση συμβιβασμού του «Αριστερού Ρεύματος» με το σχέ-

Αλμούνια και του Αγίου Πνεύματος, της δημοσιονομικής τρομοουστερίας. Οι κύριοι αυτοί προετοιμάζουν τη δημιουργία μια «νεοφιλελεύθερης Αριστεράς»!

Ο Αλ. Τσίπρας και ο μηχανισμός της «νέας γενιάς», μαζί με τη φοβισμένη παλαιότερη ηγεσία του Αριστερού Ρεύματος, υποκρίνουν σταδιακά στις πιέσεις Ανανεωτών και βαρόνων των μέντια. Τα μηνύματα περί «διαλόγου» με το ΠΑΣΟΚ είναι σκοπίμως διφορούμενα. Ο Αλ. Τσίπρας πήρε μέρος στη «συνάντηση των Αρχηγών» με αμφίσημα μηνύματα, ενώ η «ιστορική στιγμή» απαιτούσε από την Αριστερά να μην πάρει καν μέρος σε αυτή τη συνάντηση «των αρχηγών». Δεν είναι ζήτημα αρχής. Αλλά η συγκεκριμένη, ήταν μια συνάντηση προετοιμασίας της επερ-

δο της «νεοφιλελεύθερης Αριστεράς», φαίνεται ότι έχουν εκτιμήσει ο Αλ. Αλαβάνος, οι πολιτικοί του φίλοι και ορισμένες συνιστώσες του ΣΥΡΙΖΑ. Φαίνεται ότι τελειώνουν οι ανταπάτες πως ο πύργος του Συνασπισμού θα μπορούσε να κυριευθεί με μια μαζική ενωτική περικύκλωση των τειχών του. Αρχίζουν, όμως, να γεννιούνται καινούριες: ότι ο πύργος μπορεί να κυριευθεί μέσα από κάποια υπόγεια λαγούμια, που ξεκινούν από τον περίβολό του, από το ευρύτερο κάστρο του ΣΥΡΙΖΑ.

Ωστόσο, τόσο η «ενωτική περικύκλωση», όσο και η «υπόγεια άλωση» χρειάζονται δυο πράγματα: το πρώτο είναι ιδεολογικές σημαίες και το δεύτερο, πολιτικά όπλα. Μέχρι στιγμής, το μόνο που υπάρχει είναι η ομιλία Αλαβάνου στη

Συνδιάσκεψη του ΣΥΡΙΖΑ. Πολύ αξιόλογη ομιλία, αριστερή, αλλά ακόμη θολή, ανεπαρκής. Ομιλία σημείων μόνο, κάποιας μάχιμης τακτικής, αλλά και ομιλία ασαφούς στρατηγικής.

Ο δρόμος είναι μακρύς ακόμη για να εκτιμήσει κανείς πόσο μακριά μπορούν να πάνε αυτές οι τάσεις και κατά πόσο μπορούν να προσφέρουν δημιουργικά στην αναγκαία, κομμουνιστική και αντικαπιταλιστική, προγραμματική ανασυγκρότηση της Αριστεράς. Ωστόσο, η επαναστατική Αριστερά δεν έχει τίποτε να φοβηθεί από τη συγκρότηση καταρχήν μιας ενιαίας, αριστερής και αντικαπιταλιστικής «αντιπολίτευσης» μέσα στο ΣΥΡΙΖΑ. Το αντίθετο, κάτι τέτοιο θα μπορούσε να συμβάλει στην επείγουσα ανάγκη ταξικής ανασυγκρότησης του μαζικού κινήματος ενάντια στη ΓΣΕΕ, μέσα α-

πό την κοινή δράση με τις δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, αλλά και με δυνάμεις της βάσης του ΠΑΜΕ και του ΚΚΕ (το οποίο, από πολλές πλευρές, αντιμετωπίζεται με πρωτοφανή αθηνωτικό κόμπλεξ, ευθέως ανάλογο με το σεχταρισμό του Περισσού), όπως και στο διάλογο για τις επαναστάσεις και τον κομμουνισμό της εποχής μας. Μπροστά σε αυτά τα μεγάλα ζητήματα αποτελούν μικρότητες τα δημοσιεύματα για «συλλογή υπογραφών» από μέλη άλλων δυνάμεων κάτω από κείμενα ή για δήθεν «μυστικές» συναντήσεις. Τέτοια δημοσιεύματα δεν πρόκειται να επηρεάσουν ούτε στο ελάχιστο τις κρίσιμες αποφάσεις των δυνάμεων της αντικαπιταλιστικής κομμουνιστικής Αριστεράς (βλ. και ανακοίνωση του ΝΑΡ, αμέσως παρακάτω).

ΝΕΟ ΑΡΙΣΤΕΡΟ ΡΕΥΜΑ

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

Για μια άλλη Αριστερά

Απάντηση σε δημοσίευμα της *Ελευθεροτυπίας*

«Το ΝΑΡ και οι αγωνιστές του βεβαίως και συζητούν με τον κόσμο της Αριστεράς και τους εργαζόμενους για την ανάγκη μιας άλλης Αριστεράς, αντικαπιταλιστικής, επαναστατικής και σύγχρονα κομμουνιστικής, μιας Αριστεράς της νέας εποχής, όπλο στον αγώνα των εργαζομένων. Μιας Αριστεράς μαχόμενης, που θα κριθεί πρώτα και κύρια στη συμβολή της σε ένα μαζικό και ενωτικό πολιτικό κίνημα των εργαζομένων και της νεολαίας για την απόκρουση και ανατροπή της βάρβαρης επίθεσης που προωθεί η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, η ΕΕ, οι πολυεθνικές και ο αστικός συνασπισμός εξουσίας.

Για την επίτευξη αυτού του στόχου καλούμε σε κοινή δράση όλες τις δυνάμεις της Αριστεράς. Το ΝΑΡ συμβάλλει αποφασιστικά στη μετωπική συσπείρωση της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς, για την πολιτική και οργανωτική αναβάθμιση και διεύρυνση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, για έναν ανεξάρτητο και ανταγωνιστικό με τη σοσιαλδημοκρατία και το ρεφορμισμό πόλο της επαναστατικής Αριστεράς. Υπογραμμίζει την επιτακτική αναγκαιότητα της κομμουνιστικής επαναστατικής και για αυτό καλεί σε κοινή συζήτηση και συσπείρωση τους πρωτοπόρους αγωνιστές της Αριστεράς.

Τέλος, η ανακοίνωση καταλήγει:

«Οι διεργασίες που αναπτύσσονται στο ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και ευρύτερα στο χώρο της Αριστεράς, αποκαλύπτουν την κρίση των σημερινών σχηματισμών της ενσωματωμένης Αριστεράς, αλλά και τις αριστερόστροφες αναζητήσεις σημαντικού τμήματος της βάσης τους. Οι προσπάθειες ορισμένων κύκλων και ιδιάιτερα της «Κομμουνιστικής» να κολλήσουν ταμπέλες στην αναζήτηση (π.χ. «αριστεριστές») ή άλλων να ψαρεύουν στα θολά νερά είναι κοινώς φθάλμες και αδιέξοδες. Σήμερα απαιτείται μια τολμηρή, στρατηγικού χαρακτήρα, τομή στην Αριστερά και στο εργατικό κίνημα. Στην κατεύθυνση αυτή δραστηριοποιείται το ΝΑΡ και επιζητεί το διάλογο και την κοινή δράση με όλους όσοι διαφοροποιούνται στην πράξη με τη ρεφορμιστική και διαχειριστική Αριστερά και αναζητούν δρόμους υπέρβασης της από ταξικές θέσεις και από τα αριστερά».